

新版

小学生必读经典文库

红楼梦

HONG LOU MENG

一芳 主编

双色版

注音插图

经典名著



小学生必读经典文库

红楼梦

一芳 编绘



中国戏剧出版社

小学生必读经典文库

一 芳 主编

中国戏剧出版社出版

(北京海淀区北三环西路大钟寺南村甲 81 号)

(邮政编码:100086)

新华书店北京发行所 经销

北京市通县蓝华印刷厂 印刷

· 2000 千字 850×1168 毫米 1/32 开本 180 印张

2002 年 12 月第 1 版 2002 年 12 月第 1 次印刷

印数:1-2 000 册

ISBN7-104-01731-3/ G·78

(全套 20 册)定价:200.00 元

前 言

少年儿童正处于人生的黄金时期，他们精力充沛、求知欲旺盛、可塑性很强。适当地阅读一些文学著作，对丰富他们的课外生活，提高文学素养和写作水平是很有帮助的。

对于中国古典四大名著相信广大孩子们不会陌生。复杂的文章内容不太容易让儿童阅读理解，篇幅过长、文字深奥也常常导致他们对文学作品的厌烦。鉴于诸多原因，我们特意组织有关专家对那些广为流传的文学著作进行加工选编，选取了部分内容健康、思想积极向上、故事生动活泼的作品，为孩子们提供一份精美优良的课外读物。

《红楼梦》流传至今、经久不衰，成为惊世骇俗之作。作者曹雪芹以现实生活为题材，结合当时所处的社会文化背景于一身。对书中人物复杂的情感、场景的衬托、出人意料的情节描述的淋漓尽致，全面展示出作品的内蕴，充分体现了作者对封建社会的深刻感触。现将本书奉献给广大的少年儿童，相信本书既可以让他们徜徉于优秀的中国传统文化之中，得以陶冶情操、丰富知识，又可达到减轻功课负担的目的。



目

录



目 录

宁荣二府.....	(1)
黛玉进府.....	(8)
宝黛初遇.....	(17)
宝钗进京.....	(25)
刘姥姥串亲.....	(32)
元春探亲.....	(45)
灯谜大会.....	(51)
凤姐弄权.....	(59)
黛玉葬花.....	(71)
宝玉挨打.....	(79)
鸳鸯抗婚.....	(90)
湘莲惩恶.....	(103)



目

录



晴雯撕扇	(113)
贾璉娶小	(129)
三姐自刎	(134)
二姐吞金	(151)
迎春误嫁	(164)
宝玉读书	(170)
宝玉失玉	(178)
黛玉焚稿	(194)
宝玉成亲	(214)
贾府被抄	(225)
贾母归天	(248)
惜春出家	(256)
宝玉出家	(262)



红楼梦



níng róng èr fǔ 宁荣二府

zài jīng chéng nèi yǒu tiáo dà jiē jiē dōng jiē xī gè
在京城内有条大街，街东街西各
yǒu yī zuò háo huá de dà zhái yuàn jiē dōng shì níng guó
有一座豪华的大宅院。街东是宁国
fǔ jiē xī shì róng guó fǔ liǎng zhái xiāng lián jìng zhàn
府，街西是荣国府，两宅相连，竟占
le dà bàn tiáo jiē rú jīn de níng róng èr fǔ yǐ jīng méi
了大半条街。如今的宁荣二府，已经没
yǒu dāng nián xiǎn hè dàn fǔ nèi de fáng wū jiàn zhù shù
有当年显赫，但府内的房屋建筑、树
mù shān shí réng bǐ yī bān rén jiā duō jǐ fēn qì pài
木山石，仍比一般人家多几分气派。

dāng nián de níng guó gōng hé róng guó gōng shì yī mǔ
当年的宁国公和荣国公是一母
tóng bào de dì xiōng liǎng gè níng guó gōng shì gē ge
同胞的弟兄两个。宁国公是哥哥，
róng guó gōng shì dì dì níng guó gōng sǐ hòu jiā yè màn
荣国公是弟弟。宁国公死后，家业慢
màn chuán dào le jiǎ jīng shǒu lǐ jiǎ jīng shēng yǒu yī gè ér
慢传到了贾敬手里。贾敬生有一个儿
zi míng jiào jiǎ zhēn jiǎ jīng hòu lái màn màn mí shàng le
子，名叫贾珍。贾敬后来慢慢迷上了



dào jiào zhěng tiān yǔ dào shì shāo dān liàn yào qiú cháng
道教，整天与道士烧丹炼药，求长
shēng bù lǎo zhī shù qí yú shén me shì dōu bù fàng zài xīn
生不老之术，其余什么事都不放在心
shàng zhè yàng jiǎ zhēn jiù chéng xī le jué wèi jiǎ zhēn
上。这样贾珍就承袭了爵位。贾珍
yě shēng yǒu yī gè ér zǐ míng jiào jiǎ róng jīn nián shí
也生有一个儿子，名叫贾蓉，今年十



liù suì nà jiǎ zhēn suī yǐ shì zuò le fù qīn zhī rén dàn
六岁。那贾珍虽已是做了父亲之人，但
zì jǐ shàng miàn méi yǒu fù qīn guǎn zhe kào le zǔ shàng
自己上面没有父亲管着，靠了祖上
liú xià de jiā cái jì bù dú shū yòu bù gàn shì zhōng rì
留下的家财，既不读书又不干事，终日
xún huān zuò lè huā tiān jiǔ dì jiù shì bǎ níng guó fǔ
寻欢作乐，花天酒地，就是把宁国府
nào gè dǐ er cháo tiān yě méi yǒu rén gǎn lái guǎn tā
闹个底儿朝天，也没有人敢来管他。



红楼梦



róng guó fǔ de róng guó gōng sǐ hòu yóu zhǎng zǐ jì
荣国府的荣国公死后，由长子继
chéng le guān jué qū le shǐ jiā de xiǎo jiě wéi qī shēng
承了官爵，娶了史家的小姐为妻，生
le liǎng gè ér zǐ yī gè nǚ er dà ér zǐ jiào jiǎ
了两个儿子，一个女儿。大儿子叫贾
shè èr ér zǐ jiào jiǎ zhèng nǚ er jiào jiǎ mǐn hòu lái
赦，二儿子叫贾政，女儿叫贾敏。后来
zhǎng zǐ jiǎ shè jì chéng le guān jué cì zǐ jiǎ zhèng cóng
长子贾赦继承了官爵。次子贾政从
xiǎo jiù xǐ huān dú shū zǔ fù dāng nián yě zuì téng ài
小就喜欢读书，祖父当年也最疼爱
tā yuán xiǎng tōng guò kē jǔ kǎo qǔ gōng míng dàn huáng
他，原想通过科举考取功名，但皇
shàng kǎo lǜ dào tā xiān zǔ de gōng dé chú ràng zhǎng zǐ
上考虑到他先祖的功德，除让长子
jiǎ shè jì chéng guān jué zhī wài yòu é wài shāng cì le jiǎ
贾赦继承官爵之外，又额外赏赐了贾
zhèng yī gè guān zhí jìn le yá mén yě suàn guān yùn
政一个官职，进了衙门，也算官运
hēng tōng rú jīn yǐ jīng shēng rèn yuán wài láng le jiǎ
亨通，如今已经升任员外郎了。贾
zhèng de qī zǐ jiù shì wáng fū rén tóu tāi shēng de gōng zǐ
政的妻子就是王夫人，头胎生的公子
jiào jiǎ zhū shí sì suì rù xué èr shí suì qū qī shēng
叫贾珠，十四岁入学，二十岁娶妻生
zǐ bù liào yī bìng shēn wáng dì èr tāi shì wèi xiǎo
子，不料一病身亡。第二胎是位小



jiě dà nián chū yī chū āng suǒ yǐ jiào yuán chūn dì
姐，大年初一出生，所以叫元春。第
sān tāi shēng de shì yī wèi gōng zǐ huō lái xī qí shēng
三胎生的是一位公子，说来稀奇，生
xià shí zuǐ lǐ jìng xián zhe yī kuài wǔ cǎi jīng yíng de měi yù
下时嘴里竟衔着一块五彩晶莹的美玉，
shàng miàn hái yǒu xǔ duō zì jì yú shì jiù qǔ míng jiào bǎo
上面还有许多字迹，于是就取名叫宝
yù
玉。

bǎo yù jì yǒu zhè yàng de qí shì dà jiā dōu rèn wéi
宝玉既有这样的奇事，大家都认为
tā lái lì bù fán jiāng lái bì yǒu dà chū xī yóu qí shì
他来历不凡，将来必有大出息，尤其是
tā de zǔ mǔ gèng shì duì tā ài rú zhēn bǎo zhōu suì nà
他的祖母，更是对他爱如珍宝。周岁那
nián fù qīn jiǎ zhèng yào cè shì tā jiāng lái de zhì xiàng
年，父亲贾政要测试他将来的志向，
jiāng wén fáng sì bǎo hé qí tā dōng xī fàng zài yì qǐ rèn
将文房四宝和其他东西放在一起，任
tā zhuā qǔ zhè shì yī zhǒng chuán tǒng de xí sú jiào
他抓取。这是一种传统的习俗，叫
zhuā zhōu shuí zhī tā bié de yī gài dōu bù zhuā yī shēn
抓周。谁知他别的一概都不抓，一伸
shǒu jiù bǎ zhǐ fěn chāi huán zhuā guò lái wán jiǎ zhèng kàn
手就把脂粉钗环抓过来玩，贾政看
le qì fèn de shuō jiāng lái bù guò shì gè jiǔ sè zhī
了气愤地说：“将来不过是个酒色之



tú cóng cǐ jiù bù tài xǐ huān zhè gè ér zǐ kě shì
徒！”从此就不太喜欢这个儿子。可是
jiǎ mǔ réng bǎ tā dāng zuò mìng gēn zǐ yī yàng
贾母仍把他当作命根子一样。

shuō lái yě guài jiǎ bǎo yù zhǎng dào qī bā suì
说来也怪，贾宝玉长到七八岁，
suī rán táo qì yì cháng dàn cōng míng guò rén yī bǎi gè
虽然淘气异常，但聪明过人，一百个
hái zǐ yě bù jí tā yī gè shuō chū lái de huà yě guài
孩子也不及他一个。说出来的话也怪，
shén me nǚ ér shì shuǐ zuò de gǔ ròu nán rén shì ní zuò
什么“女儿是水做的骨肉，男人是泥做
de gǔ ròu wǒ jiàn le nǚ hái biàn jué de qīng shuǎng jiàn
的骨肉。我见了女孩便觉得清爽，见
le nán rén jiù jué de chòu qì bī rén yú shì yǒu shuō
了男人就觉得臭气逼人”。于是，有说





tā jiāng lái shì sè guǐ de yě yǒu shuō tā tiān xìng fēi fán
他将来是色鬼的，也有说他天性非凡
de
的。

níng róng èr fǔ zhōng yǔ bǎo yù tóng bèi de hái yǒu
宁荣二府中，与宝玉同辈的还有
jǐ gè jiě mei yě dōu tiān zī cōng huì jiǎ zhèng de zhǎng
几个姐妹，也都天资聪慧，贾政的长
nǚ yuán chūn yīn dé cái jiān bèi xuǎn rù gōng zhōng zuò
女元春，因德才兼备，选入宫中做
nǚ shǐ qù le èr xiǎo jiě jiào yíng chūn shì jiǎ shè de xiǎo
女史去了。二小姐叫迎春，是贾赦的小
lǎo pó shēng de sān xiǎo jiě jiào tàn chūn shì jiǎ zhèng de
老婆生的。三小姐叫探春，是贾政的
xiǎo lǎo pó shēng de sì xiǎo jiě jiào xī chūn shì níng guó
小老婆生的。四小姐叫惜春，是宁国
fǔ jiǎ jìng de nǚ er jiǎ zhēn de mèi mèi zhè jǐ wèi xiǎo
府贾敬的女儿，贾珍的妹妹。这几位小
jiě dōu bèi zǔ mǔ shǐ lǎo tài jūn jí téng jí ài gēn zài zǔ
姐都被祖母史老太君极疼极爱，跟在祖
mǔ shēn biān dú shū gè gè néng shī néng wén
母身边读书，个个能诗能文。

jiǎ zhèng de gē ge jiǎ shè yě yǒu liǎng gè ér zi
贾政的哥哥贾赦，也有两个儿子。
dà ér zi jiào jiǎ lián rú jīn yǐ èr shí suì le qǔ de
大儿子叫贾琏，如今已二十岁了，娶的
shì jiǎ zhèng fū rén wáng wàng shì de nèi zhī nǚ míng jiào wáng xī
是贾政夫人王氏的内侄女，名叫王熙



红楼梦



fēng guò mén yǐ yǒu liǎng nián zhè wèi fū rén fēi cháng lì
凤，过门已有两年。这位夫人非常厉
hài bù zhǐ mó yàng biāo zhì yán tán shuāng lì nà xīn
害，不只模样标致，言谈爽利，那心
yǎn er duō de jìng xiàng gè mǎ fēng wō yī wàn gè nán rén
眼儿多得竟像个蜜蜂窝，一万个男人
yě suàn jì bù guò tā suǒ yǐ guò mén zhī hòu biàn bǎ
也算计不过她。所以过门之后，便把
zhàng fu jià liǎn yā le yī tóu fǔ zhōng shàng shàng xià xià
丈夫贾琏压了一头，府中上上下下
méi yǒu rén bù chēng zàn tā jìng wèi tā
没有人不称赞她、敬畏她。

níng róng èr fǔ de shēn zhái dà yuàn zhōng shēng huó
宁荣二府的深宅大院中，生活
zhe zhǔ pú jǐ bǎi kǒu zǐ rén shèn zhì hái yǒu chàng xì de
着主仆几百口子人，甚至还有唱戏的
xiǎo yǎn yuǎn hé zài ān táng lǐ de nǚ dào shì cǐ wài hái
小演员和在庵堂里的女道士。此外，还
yǒu hěn kuài jiù yào jìn dào fǔ shàng lái de bǎo yù de biǎo mèi
有很快就要进到府上来的宝玉的表妹
lín dài yù hé biǎo jiě xuē bǎo chāi zhèng shì zhè xiē lǎo lǎo
林黛玉和表姐薛宝钗。正是这些老老
shǎo shǎo nán nán nǚ nǚ guì guì jiàn jiàn de rén men
少少、男男女女、贵贵贱贱的人们，
yǎn chū le yǐ xià xǔ xǔ duō duō xíng xíng sè sè shǐ rén shēn
演出了以下许许多多、形形色色使人深
sī hé cuī rén lèi xià de gù shì
思和催人泪下的故事。



dài yù jìn fǔ 黛玉进府

lín dài yù běn shì sū zhōu rén fù qīn lín rú hǎi shì
林黛玉本是苏州人，父亲林如海是
qián kē tàn huā chū shēn guān bài lán tái sì dà fū rú jīn
前科探花出身，官拜兰台寺大夫，如今
zài huái yáng rèn xún yán yù shǐ lín rú hǎi yǐ wǔ shí suì
在淮扬任巡盐御史。林如海已五十岁，
zhǐ yǒu dài yù zhè me yī gè nǚ er fū rén jiǎ mǐn shì xiǎn
只有黛玉这么一个女儿，夫人贾敏是显
hè shì jiā róng guó fǔ de qiān jīn xiǎo jiě
赫世家荣国府的千金小姐。

dài yù shēng xìng cōng míng xiǎo xiǎo nián jì jiù yǐ
黛玉生性聪明，小小年纪就已
shí fēn dǒng shì le wú suì shí fù qīn qīng le yī wèi xiān
十分懂事了。五岁时，父亲请了一位先
shēng zài jiā zhōng jiāo tā dú shū shí zì méi yǒu duō
生，在家中教她读书识字，没有多
jiǔ tā jiù bǎ sì shū bèi de jīng shú xiān shēng
久，她就把《四书》背得精熟。先生
míng jiào jiǎ yǔ cūn jiāo shū shí fā xiàn zhè wèi nǚ xué shēng
名叫贾雨村，教书时发现这位女学生
yǒu xiē guài yì fán shì shū zhōng yǒu mǐn zì tā
有些怪异，凡是书中有“敏”字，她



红楼梦



dōu niàn chéng mì xiě zì shí yù zhāo mǐn
都念成“密”，写字时遇着“敏”

zì dōu yào jiǎn qù yī liǎng bǐ hòu lái cái dé zhī zhè
字，都要减去一两笔。后来才得知，这

wèi xiǎo xué shēng shì zài yǒu yì qù bì jiā zhǎng de míng huì
位小学生是在有意去避家长的名讳

ne
呢。

lín dài yù de mǔ qīn bù xìng zǎo nián bìng gù dài yù
林黛玉的母亲不幸早年病故，黛玉

yīn guò yú bēi tòng cóng xiǎo shēn zǐ jiù ruò jīng cháng
因过于悲痛，从小身子就弱，经常

shēng bìng wài zǔ mǔ jiǎ mǔ téng ài wài sūn nǚ jǐ cì
生病。外祖母贾母疼爱外孙女，几次

xiǎng bǎ dài yù jiē jìn róng guó fǔ lái dōu yīn dài yù shēng
想把黛玉接进荣国府来，都因黛玉生

bìng lín rú hǎi bù fàng xīn ér méi yǒu chéng xíng zhè
病，林如海不放心而没有成行。这

cì jiǎ mǔ tè dì pài chuán lái jiē dài yù lín rú hǎi xiǎng
次，贾母特地派船来接黛玉，林如海想

dào zì jǐ yǒu guān zài shēn gōng wù fán máng zhào liào
到自己有官在身，公务繁忙，照料

nǚ er nán dé zhōu dào zhè cái jué dìng ràng dài yù dào wài
女儿难得周到，这才决定让黛玉到外

zǔ mǔ jiā qù jū zhù bìng wěi tuō jiāo dài yù dú shū shí zì
祖母家去居住，并委托教黛玉读书识字

de jiǎ yǔ cūn yī lù hù sòng
的贾雨村一路护送。



jǐ tiān zhī hòu chuán dào le jīng dū mǎ tóu zǎo
 几天之后，船到了京都码头，早
 yǒu róng fǔ de jiǎo zi děng zài àn biān le dài yù dēng àn
 有荣府的轿子等在岸边了。黛玉登岸
 shàng jiǎo tā cóng shā chuāng wǎng wài qiáo le qiáo zhī jiàn
 上轿。她从纱窗往外瞧了瞧，只见
 jiē shì jí qí fán huá zì yǔ bié chù bù tóng
 街市极其繁华，自与别处不同。

jiǎo zi guǎi jìn yī tiáo jiē jiē běi dūn zhe liǎng zhī shí
 轿子拐进一条街，街北蹲着两只石
 shī zi sān jiān shòu tóu dà mén mén qián zuò zhe shí lái gè
 狮子，三间兽头大门，门前坐着十来个
 yī mào huá lì de rén zhèng mén shàng fāng xuán zhe yī kuài
 衣帽华丽的人。正门上方悬着一块
 biǎn biǎn shàng xiě zhe chí zào níng guó fǔ wǔ gè dà
 匾，匾上写着“敕造宁国府”五个大



zì jiāo yòu wǎng xī xíng bù duō yuǎn yòu shì tóng yàng de
字。轿又往西行，不多远又是同样的
sān jiān dà mén zhè cái shì róng guó fǔ dài yù jiàn fáng wū
三间大门，这才是荣国府。黛玉见房屋
dōu shì diāo liáng huà dòng láng xià yǎng zhe yīng wū huà
都是雕梁画栋，廊下养着鹦鹉、画
méi guǒ rán qì pài bù fán tā àn àn gào jiè zì jǐ
眉，果然气派不凡。她暗暗告诫自己：
zhè lǐ bù shì zì jǐ jiā zhōng jīn hòu shì bù néng duō shuō
这里不是自己家中，今后是不能多说
bàn jù huà bù néng duō zǒu bàn bù lù yīng dāng shí shí
半句话，不能多走半步路，应当时时
xiǎo xīn de jiào zǐ cóng xī biān de jiǎo mén jìn qù zuì
小心的。轿子从西边的角门进去，最
hòu zài chuí huā mén qián tíng le xià lái jǐ gè chuān hóng
后在垂花门前停了下来。几个穿红

